

Serbian Translated by:
Nevena Calovska Hertzog, M.D., Ph.D., E.C.P.,
Assistant Professor, Department for Psychology and Psychotherapy, University
Singidunum, Belgrade, Serbia

Ekscentričnost i intolerancija: Sistemska kritika¹

Djanfranko Ćekin, Geri Lejn, Wendel A. Rej²

Društvo ima mnogo načina za intervenciju ako osoba koja se ponaša na samodestruktivan, ekscentričan ili lud način, spontano sama zatraži pomoć. Kada pak ova osoba ne traži pomoć, postojeća kultura ima problem kako da postupa. U nameri da postigne rezultat koji predstavlja ponovnu integraciju devijantne osobe u postojeću kulturu, neki veruju da je tada neophodno prisiliti je da udje u neki rehabilitacioni program. Ovaj članak opisuje alternativne puteve uspešnog rada sa ljudima koji u iskustvu imaju jasno nepomirljive emotivne i ponašajne teškoće u životu.

Ključne reči: ekscentričnost, prisila, relaciona terapija, radoznalost, interakcija, kontekst

¹ Ovaj rad je originalno napisan kao uvodno poglavlje za trecu knjigu autora. Smrt Gianfranco Cecchina 2. februara 2004. je zaustavila ovaj projekat saradnje. Ranije je objavljen na italijanskom kao Ekscentricnost i tolerancija : jedna sistemska kritika, Zeitschrift fur systemische Therapie und Beratung,(2006),24 (3),156-165 i na spanskome kao Ekscentricnost I netolerancija: jedna sistemska kritika, Psicoterapia y Familia,(2007),23:9-21, sada se prvi put izdaje na engleskom jeziku

² Autori su poredjani po alfabetskom redu: Gianfranco Cecchini, jedan od kreatora Milanske škole sistemske terapije i suosnivač i kodirektor Milanske škole porodične terapije u Milanu, Italija; Gerry Lane, je u privatnoj praksi, Atlanta, Djordjija, SAD; Wendel A. Ray, je viši naučni saradnik i raniji direktor Mental Reserach Institute i profesor sistemske porodične terapije na univerzitetu u Luizijani, SAD.

Analiza Dijalogom Porodičnih Priča U Terapeutskom Susretu³

Peter Rober⁴, Jaakko Seikkula⁵ & Aarno Laitila⁵.

⁴Institute for family and sexuality studies (KU Leuven, Belgium) and Context (UPC Leuven, Belgium)

⁵Jyväskylä University (Finland)

U ovom članku želimo da prikazemo neke dijaloške konceptualne tehnike koje mogu ponuditi porodičnim terapeutima interesantnu perspektivu u seansama sa porodičnim pričama. Mi ćemo pokazati dijalošku kompleksnost pričanja priča i prodiskutovati neke značajne aspekte toga. Pored toga, daćemo pregled naših glavnih teorijskih koncepta koji mogu biti korisni za dijalošku analizu u seansama sa porodicama: glas, reči / akcija, pozicioniranje i

Na kraju, našu pažnju ćemo usmeriti na način kako dijaloški analiziramo porodične priče u seansama sa porodicama i ilustrovati naš način rada kroz vinjetu, u seansi sa jednom porodicom.

Ključne reci : dijalog - psihoterapija - istraživanja procesa -supervizija

³ Rad na ovom članku započet je tokom boravka Petera Robera kao gostujućeg saradnika istraživača na Jyväskylä University (Finska) u zimu 2007-2008. Rad je dalje razvijan tokom susreta sa Jaakko Seikkula, Aarno Laitila i Johna Shottera u oktobru 2008. i avgustu 2009. u Belgiji.

Totem : Terapeutska evaluacija porodičnih temperamenata i situacija kroz životinjske toteme

Rejmond Traube

Dečji psihijatar, Njušatelj, Švajcarska

Predsednik SISTEMIKE (svajcarska federacija drustava za porodicnu terapiju) u Rimu.

Totem služi da podrži situaciju dok traje terapeutska konsultacija deteta. On doprinosi povezivanju sa simptomima ponašanja deteta ukazujući na njen/njegov temperament i opažene temperamente članova porodice. Simbolični prirodni atributi preuzeti od životinja olakšavaju prezentaciju recipročnih identifikacija u porodici. Slike životinja stavljene na magnete predstavljaju arhetipove koji pripadaju imaginaciji sredine. Životinje na magnetima stavljene na poslužavnik, birane od članova porodice, stavljene su na magnetnu tablu. Pacijent, njegovi braća i sestre i njegovi roditelji time identifikuju njihove odgovarajuće karaktere. Eksplorisani su porodična prošlost, odgovarajuće povezanosti u porodici kao i terapeutski ciljevi. Eksploracija može biti proširena na školske drugove, na socijalne mreže i timsku diskusiju. Korisno je, također, uključiti i adolescente i odrasle osobe, kada se radi sa terapeutskom grupom i sa decom. Lična naliza 750 totema pokazuje bogatu i neposrednu dobit ovakvih prezentacija, koristeći jednostavne prijatne, spontane, neutralne i interaktivne predmete.

Ključne Reči: temperament, karakterne crte, porodična terapija, terapija igrom, arhetipovi.

Bejtson, Dupla Deskripcija, Kalibracija, Odvodjenje I Otelovljenje: Priprema Nas Samih Za Dogadjaj Promene

Džon Šoter

Univerzitet Nju Hempšira, SAD i Univerzitet Bedforšira

Da li se mi zaista odnosimo prema svetu oko nas samo kroz naše koncepte, ili ima i mnogo više direktnih, spontanih, društvenih načina ? Ja eksplorišem ovu drugu mogućnost u smislu Bejtsonovog pojma (1979.) " duple deskripcije" – fenomena koji se javlja kada se "dva ili više izvora informacija jave istovremeno sa razlikom koja je drugačija u svakom izvoru odvojeno", (strana 31).(?) Ovi fenomeni su dinamične pojave, u tome da imaju jedinstvenu egzistenciju samo unutar naših "otelovljenih" odnosa. Kao takvi, prema Bejtsonu (1979) oni su različiti logični tipovi (Russel,1908) u odnosu na sopstvene pojavne izvore. To su osećanja ili osećaji kojih možemo biti svesni ako smo orijentisani i upućeni na ova zbivanja. Bejtson je samo delimično povezo ovaj vazan uvid sa načinima kako možemo sebe da pripremimo da se odnosim sa drugima i drugacijem oko nas, putem kalibracije. Prateći Merleau-Ponty (1962), Todes (2001) I Wittgenstein (1953) opisujem pripremne postupke koje nam mogu biti od koristi ziveći usred kompleksnosti i promena – procesa koji se mogu povezati sa Bejtsonovim konceptima odvođenja i kalibracije i našeg osećaja "povezujucih obrazaca".

Ključne reci: kalibracija, odvodjenje, otelovljenje, duplo opisivanje, orijentacija

Koherentnost, Koordinirana Akcija I Internacionalni Akti Mira: Trening Voditelja Slučaja Da Reaguje Bez Razmišljanja

Rozana Lepington

Skola za studije komunikacije, James Madison Univerzitet, Virdzija, SAD

Socijalni radnici i terapeuti sa iskustvom "napada" opserviraju članove porodice koji napadaju skolu Komunikacionih studija, James Madison University, Va, USA, uz istovremeno stavljanje na stranu svoje unutrašnje reakcije i ponasajući se na način koji je najbolji za njihove klijente.

Brzina reagovanja može biti od velikog značaja. "Nepromisljena" reakcija brza od one iza koje stoji nametnuta savest ili profesionalni etički kodeks.

Stalno praćenje ovog procesa je težak posao i može voditi ka sindromu sagorevanja. Ovaj članak se bavi izučavanjem kako da se ne potisne neželjen unutrašnja reakcija i kako da se ta reakcija pretvori u neposredan, koherentan, nameran akt pomirenja. U osnovi je premise da je komunikacija primaran ljudski proces koji stvara, menja i održava društvenu i fizičku realnost. Koristi komunikacioni teoriju koordinisanog upravljanja značenjima da diskutuje o odgovorim koji se percipiraju kao "napad", da se objasni paradox pacifizma, rvidir pojm neuroplasticnosti, diskutuje o prikazu slučaja da se objasni filozofija i praksa Aikida kako bi se pokazalo kako upravljanje koherentnoscu može

biti korisno u treningu terapeuta i drugih, za konfliktne situacije u stvaranju "mogućeg pacifizma" kao tekuci zivotni stil. Stavljajući filozofiju (kontekstualne price) u srce akcije, sa ciljem osnazivanja ljudi u konfliktu, "da se ponasaju dobro" *bez premisljanja*. Prema tome, tka, studije teme neutralnosti, kritične terapije, i intervenisanja su u sustini etičke prakse.

Ključne reci: intervencija, trening, neuroplasticnost, KUZ, moralna logika, studije mira.